

Kai varrógépek

aknak nálam kaphatók
OTÁLLÁS MELLETT.
 abászati rajza és a varrógép oktatás ingyen
 minden családi varrógéphez.
 am szabályosan és alaposan eszközöketnek
 egyedül műszerész ijjarral
 Dr. Tihanyi-ház, 2084. sz.
Keszler A.

enyre
 andü
 en yek
 tgepeket,
 vizkészüleket,
 odrony borítókat
 ott
 üvegeket
 legjutányosabb árak
 EN
 JA
 en)
 da.
 meghivokat.
 YÁKAT,
 KAT.
 hószólte nek.
 adók.
 Izléses kiállítás!
 Jutányos árak!
 tnek.
 Izléses beosztással
 n tartatnak.
 stított nek.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előzetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 — —
 Negyedévre . . . . . 2 — 50 —
 Egy hóra . . . . . 1 — —
 Egyes szám 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden köz-
 ömény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 barmintve küldendő.
Előzetési helyben:
 Felelős: K. Lajos könyvkereskedésben
 és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.)
 (Műt.)

Hirdetési díj:
 Négy hasábon petti sorért 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű a többzetű hirdetések alko-
 szerint jutányos árcu vételnek föl. Bélyeg-
 díj minden külön bejelölésért 50 kr.
 Hirdetést vagy reklámot napokban foglalt
 ujdonság sora 50 kr.
 Nyilatási közlemények minden petti sora
 50 krajczár.
 Hirdetések fölvetének a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz.
 (Műt.)
 Készítők nem adatkak vissz

Bánffy

Debreczen, július 7.

Mit csinál Bánffy Dezső?
 Bánffy Dezső egy tükör előtt áll,
 hajlong és udvarias hangon monológizál.
 — Én Bánffy Dezső miniszterelnök
 vagyok.
 Az a másik ur a tükörben körülbel-
 lől ugyanilyenforma mozdulatokat tesz,
 a melyeken aztán kölcsönösen elgyönyör-
 ködnék.
 Meg vannak elégedve egymással
 szerfölött s ez körülbelől az arcukról
 leolvasható.

Bánffy Dezső miniszterelnök tehát
 megelegetett ember, szóval meg van
 elégedve délben a levessel épügy mint
 a tésztaival, meg van elégedve azzal, hogy
 nyár van s meg van elégedve azzal
 is, hogy az országgyűlés nem nyílik meg
 az ősz dereka előtt.
 Legelől kellett volna ezt említenünk mert
 Bánffy ezzel van legjobban megelegetve.
 A kinek nem tetszik, hogy Bánffy
 Dezső megelegetett ember, az tegyen
 róla, pukkadjon meg a mérgetől, ha
 ugyan az ilyen tragikus kimulástól nem
 retten vissza.

Bánffy nem hallja meg az elszánt
 férfiu nem tetszéseit, jóllehet nem hord
 vattát egyik fülében sem. Ő a legnagyobb
 egykedvűséggel hűsöl valahol egy nyara-
 lóban s élvezettel kóstolgatja a fákról a
 baraczkokat.
 Így tölti a szünidőt, a nagy, a hosz-
 szu szünidőt Bánffy, a ki egy csöppet
 sem banná, ha a szünidő évenként 356
 nappól állana.

Micsoda rossz gondolat is lehet az,
 mikor a szünet végére gondol az ember,
 mintha csak valami nagy veszedelem kö-
 vetkeznék azután.
 Pedig nem következik más, mint a
 munka, a komoly munka, melytől Bánffy
 irtózik, melyre Bánffy a kormányával
 együtt képtelen.

Mit csinál majd Bánffy?
 Nevetséges, szánalmas dolog lesz az,
 előre látjuk, előre megjósolhatjuk.
 Megfeneklik minden fontosabb, ko-
 molyabb kérdés és ha mégis szőnyegre
 kerül, hát elsöpri, megsemmisíti a mos-
 tani kormányt Bánffy Dezsővel, együt-
 tesen.

Nem tudják ezek az urak megállni
 a sarat azon helyen, a hol állnak a hol
 vannak s a hova nem valók.
 Járatlanok, gyöngék, tehetetlenek
 azokban a dolgokban, hivatásokban, me-
 melyek az ő feladatuk s melyeknek észsze-
 rü és helyes megoldása egy nemzetet
 érdeklő kérdés.

Nagy események és nagy változások
 előtt áll a közel jövőben Magyarország,
 melynek ha valamikor, ugy most volna
 szüksége komoly és számbavehető kor-
 mányemberekre.
 A nemzet lelke mélyéből meg van
 győződve arról, hogy bizalmával nem tá-
 maszkodhatik az ország mostani vezetői-
 re, akik mindent mást istápolnak, csak a
 magyar nemzet érdekeit nem.

Meg van győződve a nemzet arról,
 hogy a mostani kormány nem adhat len-
 dületet a mi nemzeti kifejlődésünknek
 és az ország előrehaladásának.
 Meg vagyunk győződve arról is, hogy
 egy gyámoltalan, éhbeteg kormányval
 ékeskedünk a világ előtt s hogy szegyen-
 kezünk napról-napra, hogy maholnap
 már a fejünk sem merjük nyitni em-
 elni és hogy mindennek így kell len-
 ni egy kormány miatt.

Mindezek mellett a magyar ország-
 gyűlés hónapokig nem tart ülést, hóna-
 pokig nem dolgozik semmit, hónapokig
 hátráltatja előrehaladásunkat és a sür-
 gős megoldásra váró munkálkodások meo-
 tét.
 A nagy tudományval, kiváló tehet-
 séggel és példás szorgalommal rendelke-
 ző Bánffy-kormány ilyen uton-módon nem
 akar tündökölni a világ előtt.
 Ha egy okosabb ember idevelődnék

idegenből s elmondanánk nékie ezeket a
 dolgokat, hát nem elcsodálkozna menten.
 — Hát lehet így is? . . .

Mutassanak nekünk egy államot, egy
 országot, hol a parlamenti működést
 minden elfogadható megokadatlás nélkül
 annyi időre megbénítani lehet. Mutassa-
 nak nekünk még egy nemzetet, mely el-
 tűrné az ilyen léháskodást s nem akadá-
 lyozná meg csirájában az ilyen tulkapá-
 sokat.
 Egyedül csak itt történhetik meg ez
 nálunk, Magyarországon, hol annyira tü-
 relmes nép lakik s a mely népet min-
 denáron ki akarja zavarni türelméből az
 armány és irigység.

Aggodalommal tekintünk az ősi or-
 szágyűlések elé, melyeknek munkapro-
 grammjáról még most sem tudunk sem-
 mit és nem hallottunk semmit.
 Cél nélkül, szerencsében bizza
 néz a kormány a jövő elé s következetesen
 és csalhatatlanul bizik valami csodálatosban
 a mi őt fölcsinén fogja tartani s meg-
 menti a biztosnak hirdetett megsemmi-
 süléstől.

Ez a helyzet képe most a nagy, a
 hosszú szünidőben, mikor Bánffyk szó-
 rakoznak, a nemzet pedig hazafiu aggo-
 dalommal elteltlen várja a törtéendőket.
 Nehéz megpróbáltatások napjai ezek
 a nemzetre, de majd csak keresztül esik
 ezen is.

A Bánffy-kormány vergődését mi
 nagyon rövid életűnek hisszük, amint-
 hogy az örvényben fuldokló sem vergőd-
 het sokáig. Ennek a kormánynak távo-
 zásával, pusztulásával egy nehéz lidérc-
 nyomás alól szabadulna meg a nemzet,
 melyre valóságos Isten csapása volt a
 Bánffy kabinet.

Egy újabb Bánffy aera még s kivesz
 ebből a nemzetből minden önérzet, po-
 litikai morál és hazaszeretet, a minek
 nyomában azután jön a romlás, pusztu-
 lás és kárhözát.

Polczner Árpád

ber beteg — lelki beteg! Mert a ki akkor is
 ásítzik és mosolyog a mikor csak egy haj-
 szál köti az elethez, az vagy ostoba bolond,
 vag pedig rettenetesen pesszimista.
 Perczekig dühösítette ellenfelet szerfelett
 ügyes vágásaival, a melyeket akarattal lapja-
 val bocsajtott le ellenfeleire, a mig végre, mint
 a ki unalmasnak találja a játékot, átengedte
 magát ellene veszedelmesen erős vágásainak.
 Akkor is mosolygott, a mikor életveszé-
 lyesen megsebesítv vitték lakására.

Egy unalmas, borus, ősi napon ismer-
 kedett meg Carolával az »Angol királynő« ét-
 termében. Ezután naponként ültek együtt a
 sárga fényezett faburkolatu teremben, a nél-
 kül, hogy a szomszéd asztalok felé néztek
 volna, a hol álmos ügynökök és egy-egy kisebb
 csapat író pezsgőzött.
 Nap-nap után tűnt el ily egyforma egy-
 banguságban és a leány hamarosan megszokta
 hogy van körülötte egy erős férfi, a kinek
 gyerekes kényességgel panaszolhatja el apró-
 cseprő kellemetlenségeit. — A báró jól érezte
 magát ebben a társaságban. Az első nehéz
 pillanatokon túl volt már s csak olykor-olykor
 kellett erőt vennie érzelmeinek szentimentális
 kitéréséin, ha néha a leány puha finom keze
 melegebben simul erős tenyerébe.
 Szerette a leányt. Nemes érzelmű lelké-
 ben egyenként túlszűrtet hurkú pattantak
 el azok az érvelések, a melyeket olykor-olykor
 az ész dobott szive elé. Imádtá a leányt és
 egyetlen óhaját, gondolatát képezte annak a
 boldogságot tőle telhetőleg előidézni.
 Éjeket töltött álmatlanul és virasztott
 reggelelég, csakhogy édes emlékeinek hábori-
 tatlanul minél többször vehesse oda magát.
 Gondoktól felelőszőrt agyában egyenként ide-
 zte fel azokat a napokat, a melyeket a leány-
 nyal töltött és ezeknek az elmúlt napoknak
 emlékei mindig boldogsággal, gyönyörrel töl-
 töttek el lelkét.
 Boldogsága azonban rövid idő alatt vé-

Utban a halhatatlanság felé.

Parapja csak, hogy a lapok világgá
 kürtölték az ujjonnan kinevezett magnások di-
 csősítését, elősorolván összes eddig elköve-
 tett szeszután elkövetendő hazafiu
 erényeiket.

Tele volt szájak egy fölöl az ujdonsült
 prófók s bárócskák égig való magasztalásával
 másfelől dicsősítésével a Bánffy kormány böl-
 cseségének, melyre látásának, a mely megszere-
 zte nemzetünknek ezt a régóta fájdalmasan
 nélkülözött örömet, hogy összes igaz érdeket
 legmakacsabb ellenzőinek, a kiváltságos fő-
 rendeknek kasztja ujjab, még pedig rohamos
 gyarapodást von.

Akkor kifejtették erre vonatkozó, komoly
 meggyőződésen alapuló véleményünket, s szí-
 goru íteletünk kemény ostorcsapásaival illetük
 ezt a most uralkodó léha kormányrendszert
 s annak üres szívű, üres fejű vezereit, a kik
 mert egyetlen egészséges kormányzati eszmét
 sem képes meddő agyuk termelni, üres ko-
 médiázással s a nemzetünk közéletében már
 különben is aggasztó arányokat öltött nagyzási
 hóbort legyezetésével iparkodnak nyomorult
 lételük gyors letűnésével fenyegetőzdő napját
 némileg meghosszabbítani.

Ma meg a nemesség dicseretére ragad-
 tunk tollat kezünkbe!
 Örömmel, lelkesedéssel, hálás elismerés
 meleg érzetűl indítatva írjuk e sorokat.

Dicséretet zengjük annak az igaz magyar
 hazafinak, a ki fejedelmi bőkezűségével egy
 maga többet tett az utolsó két évtizedben a
 magyar nemzeti tudományosság megeremtésé-
 re, megerősítésére s jövődő biztosítására:
 mint az összes erre hivatott tényezőök együt-
 véve.

Olvasóink, ha nem mondanók is, tudnák
 hogy Semsy Andorról szóink, a kinek nem-
 zeti tudományosságunk oltárára legujjabban ho-
 zott nagyszerű áldozatáról lapunk más helyen
 nyer tájékozást az olvasó.
 Nincs a magyar nemzeti tudományosság-
 nak — s nem is volt — ő hozzá fogható
 Maecenassa.

De a világ minden Maecenasaitól is lé-
 nyegesen különbözik az a jöltevő működése.
 Mert míg a többi Maecenas a maga személyes
 bmulóit, az udvarában elősködő hízlelkő se-
 regét szokta elbalmozni jótéteményének öző-
 nével, viszonzásul azért a sok tömjénért, amit
 azok az ő hűségának oltára körül gyujtottak
 meg: addig ez a nemes emberi jellem még a
 gyanuját is távol tudja magától tartani annak,
 után. Erre nem számított. Hiszen ő ezt nem
 akarta, ő is viszont szerette a bárót. Várt egy
 darabig, majd lerogyott a pamlagra és batizt
 fekete pettyes kendőjét fogai közé szoritva si-
 ratta a szerelmet, a mi eltűnt és jajdult fel a
 bánat alatt, a mi e pillanattól kezdve feltört
 hatatlanul foglalta el a tovatűnt boldogság
 helyét.
 Egnord bárón apránként erőt vett valami
 blazirt kedvetlenség. Nem látott célt maga
 előtt. Bántotta a napsugár, a madár dal, a
 mások öröme és csak a magányt, a csendes-
 séget óhajtotta.
 Egykedvűségéből egy alkalommal mégis
 fölébredt, de csak rövid időre, hogy azután is-
 mét visszaesék abba örökre.
 A klubban valaki nem a leghizelgőbben
 nyilatkozott Caroláról és a báró, a ki tanulta
 volt a megjegyzésnek, arczul ütötte azt az
 embert, a ki egykori ideálját sértegetni me-
 részelte.
 Elszántan vakmerően fogta a kezébe a
 fényes pengéjű kardot. A mire képtelennek
 érezte ömagát, megteszi azt más. Megöleti
 magát.

Lefüggönyözött szobában a hófehér párná-
 kon kréta fehér arczczal el-elakadó lélekzet-
 tel feküdt a beteg. — Az alakon a barnára
 festett szaluk le voltak eresztve, a nehéz fehér
 selyem függönyöket összehúzták és az egész
 szobára nehéz bágyasztó homály borult.
 A nema csendben csak néha-néha hal-
 latszott az öreg szürke ruhás barát monoton
 mormolása.
 Hirtelen helőik az ajtót és Carola jelen-
 nik meg a szobában. Az ágy előtt leroskadt
 és reá vetette magát a férfi a merev nyakára
 és sirt, zokogott keservesen.
 A többiek térdre borulnak a szobában
 és csendesen imádkoznak.
 Künn a minoriták templomában sirva
 csendűit meg a lélekarhang.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Hulló csillagok.

— François Coppée. —

Őszi éjen bolygva a városban tul
 Vágyva nézek fel az égre egyedül,
 Mert ilyenkor egy szép csillag ha lehull,
 Azt mondják, hogy óhajtszunk teljesül.

Gyermekem, én mindig csak azt kívánom,
 Ha csillagfény hasítja át az eget,
 Szeress engem, légy te az én virágom,
 S a távolban jussak eszedbe nekéd.

Bár ez ábránd — hajb, én mégis elhiszem,
 Vigasztalást hisz sehonnan nem kapok.
 De ah, itt a tél s az éj setét leszén,
 Nem látok majd többé hulló csillagot.

Molnár István.

A jukker leány.

Irta: Gallovich Jenő

— A »Debreczen« eredeti tárczaja. —
 Egy fehérre meszelt, tágas, dohos leve-
 gős, üres terembe találkoztam báró Egnord
 Jenővel először. Valami lovagias ügyben volt
 ellenfelelének szekundánsa. A földön el-
 szórvá egy pár megrongyolódott piszkos vivó
 kesztű feküdt, a falakon egy tucztat kiver-
 élű vivókard függött.
 Karcsu, magas fiatal ember volt, férfias
 de feltűnő halvány arczczal. Nagy, fekete szem-
 mei izzóban égtek szemgödreiben, mind a mel-
 lett az gész a azon olyan valami bánatos,
 fájdalmas kifejezés derengett, a mely az em-
 bért önkéntelenül is szánakozásra készíti.
 Keserűen mosolygott s a mikor az orvos
 bekötözte ütereit a fekete selyem bandage-
 val, unalmasan vontá ajkait ásitásra. Én meg-
 érttem e magaviselet jele t ségét: ez az em-

ber beteg — lelki beteg! Mert a ki akkor is
 ásítzik és mosolyog a mikor csak egy haj-
 szál köti az elethez, az vagy ostoba bolond,
 vag pedig rettenetesen pesszimista.
 Perczekig dühösítette ellenfelet szerfelett
 ügyes vágásaival, a melyeket akarattal lapja-
 val bocsajtott le ellenfeleire, a mig végre, mint
 a ki unalmasnak találja a játékot, átengedte
 magát ellene veszedelmesen erős vágásainak.
 Akkor is mosolygott, a mikor életveszé-
 lyesen megsebesítv vitték lakására.
 Egy unalmas, borus, ősi napon ismer-
 kedett meg Carolával az »Angol királynő« ét-
 termében. Ezután naponként ültek együtt a
 sárga fényezett faburkolatu teremben, a nél-
 kül, hogy a szomszéd asztalok felé néztek
 volna, a hol álmos ügynökök és egy-egy kisebb
 csapat író pezsgőzött.
 Nap-nap után tűnt el ily egyforma egy-
 banguságban és a leány hamarosan megszokta
 hogy van körülötte egy erős férfi, a kinek
 gyerekes kényességgel panaszolhatja el apró-
 cseprő kellemetlenségeit. — A báró jól érezte
 magát ebben a társaságban. Az első nehéz
 pillanatokon túl volt már s csak olykor-olykor
 kellett erőt vennie érzelmeinek szentimentális
 kitéréséin, ha néha a leány puha finom keze
 melegebben simul erős tenyerébe.
 Szerette a leányt. Nemes érzelmű lelké-
 ben egyenként túlszűrtet hurkú pattantak
 el azok az érvelések, a melyeket olykor-olykor
 az ész dobott szive elé. Imádtá a leányt és
 egyetlen óhaját, gondolatát képezte annak a
 boldogságot tőle telhetőleg előidézni.
 Éjeket töltött álmatlanul és virasztott
 reggelelég, csakhogy édes emlékeinek hábori-
 tatlanul minél többször vehesse oda magát.
 Gondoktól felelőszőrt agyában egyenként ide-
 zte fel azokat a napokat, a melyeket a leány-
 nyal töltött és ezeknek az elmúlt napoknak
 emlékei mindig boldogsággal, gyönyörrel töl-
 töttek el lelkét.
 Boldogsága azonban rövid idő alatt vé-

get ért. Tiszta, becsületes lelkében megnyilat-
 kozó forró érzelmét nem vette komolyan a
 leány.
 Hányszor bukott lábai elé a hideg föld-
 re és halvány arczczal, egybe kulcsolt kezek-
 kel, kínos zok gás között kérte, követeite, hogy
 szeresse, de hasztalan.
 A leány mindannyiszor kacagva vontá
 karjai közé kedvesének könnyektől ázott ar-
 czát és mosolyogva ígért meg mindent: de
 mintha csak kedvét lené abban, hogy a büsz-
 ke ferfit gyötörje, lelketlenül kinozza, keserű
 zokogásra készítve büszkeségét a porba ti-
 portassa vele: mindenkiel kaczétkodott. Juk-
 ker leány volt, udvarlatoltatt magának s mint-
 ha nem tudta volna, mennyi keserűséget okoz
 azzal kedvesének, a mikor a piszkos lelkek
 alacsony haszonlesésből mondott ostoba bók-
 jait elfogadta és vigan mulat alacsony lelkü
 emberek társaságában.
 Megtört fejfel, tehetetlenül boldogtalan-
 ságában rogyott össze az erős férfi. — Egész
 boldogsága, melyről éjjelenként ábrándozott,
 széjjel foszlott; a gyönyör, az édes nyugalom,
 a mely ragyogó színekkel befutott fátyolként
 lebegett szemei előtt, össze van tépve. Boldog-
 ságról, derűről álmodozott s boldogtalan-
 ság, sötétség lett osztályrésze.
 Érezte, hogy el kell oszlatni e sötétsé-
 get. Csattanósan — egy pisztolylövés kísérte-
 tiesen röpké villanásával. De előbb el fog
 menni hozzá s mint becsületes ember megtört,
 porba típort lélekkel ugyan, de összeszorított
 ajakkal, egyenesen, egyszerre fog szakítani
 vele.
 Egy verőfényes, tavaszi napon volt nála
 utóljára. Carola hallgatta sokáig s végül kika-
 czagta. A báró lelkére nehéz, mély sötétség
 borult. Álmodozva, mintegy a multba visszate-
 kintve édesen pihentek meg tekintetei egy pil-
 lanatig a leányon, azután megtörve, fájdalmas-
 san tampa, fátyolozott hangon mondott bucsut
 a leánynak örökre.
 A leány megdőbve nézett a távozó

mintha személyes hiúság, üres tetszeni vágyás, vagy a muló kitüntetések vadászása irányítaná tetteiben és alkotásaiban.

Maga is szívvel-lelekkel a tudományoknak élven, fejedelmi vagyonának csaknem egész jövedelmét olyan maradandó nemzeti alapítványokba ruhazza be, a melyeknek életét, gazdagítót, nemesítő hatása majd csak a következő nemzedékek életében fog a maga teljességében nyilvánulni; tehát olyan időben, amikor ő már testi életére nézve régen a halál, az enyészet országába költözött.

De éppen ez az ut, amely a halhatatlanságra viszen. A kortársak bizelése, tömjenezése ködparaként eloszló semmiség. S a ki a maga bőkezűségével semmi ennél többet nem tud magának biztosítani, az nem tartthat igényt a nagyság babérra.

De a ki örök időkre szóló alkotások gránit oszlopára írta föl nevét: azon nem fog az enyészet, a mulandóság roszdája.

Ilyen alkotások teszik örök hála méltóvá az egész magyar nemzet előtt Semsey Andor nevét s ilyen érdemeiért járunk mi is egy szerény zölgalyal ahhoz a hervadhatlan koszorúhoz, amelyet az utókor bizonynyal hosszú időközönként fog gyarapítani a hálás elismerés újabb-újabb babérraival.

D. N. Zs.

BELFÖLD.

Semsey legújabb alapítványa.

Semsey Andor a következő levelet intézte Eötvös Lorand báróhoz:

Kedves barátom!

Az évek hosszú sorában, beszélgetéseink alkalmával, mindig újra meg újra visszatértünk arra a kérdésre, miként lehetne odabátni, hogy többen foglalkozzanak hazánkban komolyan a tudománnyal, nemcsak gyűjtve vagy tanítva, hanem teremtő erővel gyarapítva is azt. Ilyekor élenkint tűntek föl előttünk társadalmi viszonyaink hibái, melyek csak elvétve engedtek meg, hogy tudományra teremtett fiatal embereink gondtalanul és egész odaadással fordítsanak időjüket tanulmányaikra és kutatásaikra. Vagyonos osztályainkat a tudományos habér meg alig kecsegteti, a szegény szülők gyermeke pedig arra szorul, hogy lehetőleg gyorsan letessen vizsgálatait, mihamarabb kenyeret adó állást keressen, sokszor tudományos törekvéseinek feláldozása árán.

Mennyi igazi képesség veszett már nálunk kárba az által, hogy kellő kifejlésére nem volt módja és ideje.

Sajnos, de nekem úgy látszik, hogy sok más irányban való haladásunk ellenére, éppen ebben az irányban nem haladunk: szegénység tudományos erők dolgában mindinkább érezhető lesz, s a mikor tudományosságunk egy-egy régi törzse kidől, elig-alig látunk új hajtást, mely hivatva volna a megüresedett helyet méltóan betölteni.

Mozdítunk hát valamit a dolgon. Te, mint örömmel hallok, a tanárképzés ügyének s növekedéséért vállaltad magadra: adjon Isten sikert e vállalkozásodhoz. De valamit én is akarok tenni.

Előttm az angol seniorok (az u. n. fellöv-k) eszméje lebeg, szeretném, hogy a mi főiskoláink körében is volna az a tanároknak és tanulóknak egyaránt olyan társai, a kik vizsgálataik befejezése s diplomájuk elnyerése után, nem válnának el olyan sietve, mint az utas, megszerzett utlevéllel az alma mater tudományos légkörétől, hanem tudományukkal szabadon foglalkozva, abban erősödnének mindaddig, amíg egységiségüknek és képzettségüknek valóban megfelelő tudományos szolgáltatástelre hivatva lesznek.

Elhatároztam azért, hogy a jövő szeptember 1-től kezdve három olyan fiatal tudós, a kik főiskolai tanulmányait befejezték s már diplomát nyert egyenként 2000 forintot fogok adni, mindaddig, míg egész odaadással tudományukat foglalkoznak s más tényleges alkalmazást nem vállalnak.

Arra kérlek, légy szíves ez intézményemnek czélját s az annak véglegesítésére néző szükséges szabályokat alább megnevezendő barátaimmal együtt pontosabban formáznai, addig is azonban, míg ez megtörténhetik, irányadásul a következőket állapítom meg:

1. Kedves barátaim, Entz Gézát, Hógyez Endrét, Jurányi Lajost, König Gyulát, Krenner József Sandort, Margó Tivadart, Sily Kalmant, Than Károlyt, Wartha Vinczét és téged főkérlek, hogy az idevágó teendőket velem együtt végezzétek. Egy testületet fogok alkotni, mely a jövőben magát kiegészítheti.

Azt, a kit mi, vagy majdan utódaink arra alkalmasnak találunk, a tudományos törekvésben társunknak fogadjuk s neki mindaddig meg arra érdemes, adományomból 2000 forintot bocsátok rendelkezésre.

2. Senioroknak semmi olyan teendőre vállalkozni nem szabad, mely őt tudományos fejlődésében akadályozhatná, kívánatosnak tartom azonban, hogy az egyetem-n, a műegyetemen, vagy a tanárképzés teendői körül olyan működést fejtsen ki, mely őt a jövőben rendszeres tanításra is előkészítse.

3. Testületünknek oda kell hatni, hogy főiskoláink tudományos intézeteit és laboratóriumait tudományos kutatásokra felhasználhassák.

4. Az évi díj, testületünk tudtával és beegyezésével külföldön eszközözendő tanulmányokra is felhasználható.

5. Az itt megajánlott három állásra vonatkozólag kívánom az, hogy azokból egyet a fizikamatematika tudomány körének művelője, kettőt pedig zoológus, bytanikus, mineralógus vagy geológus nyerjen el.

Különböen kívánatosnak tartom azt, hogy ez intézkedésem már ez év szeptember 1-én lépjön életbe, mert akkor nyilván meg a tanárképzésre hivatott új kollégium, abban tudományos segédkezésre éppen a természet-tudományok körében valószínűleg szükség lesz. — Jövendő szenioraink ott a tanárképzés ügyének is bizonyára jó szolgálatot fognak tehetni.

Főnt körvonalozott intézményem czélja a tudós képzése a legszorosabban függ össze a tanárképzéssel s azért ugyanaz alkalommal ez utóbbinak előmozdításához is akarok hozzájárulni.

Rendelkezésemre bocsátok 5000 forintot a rendelkezésemre, hogy abból az alakulóban levő Eötvös József br. kollégium könyvtárának alapja épüljön fel. Válaszd ki, hozzáértők meghallgatásával, a belé illesztendő könyveket, úgy, hogy azok között, a szakszerű tanulmányokra szükségességek kivül, legyenek olyanok is, melyek bármely szak tanulójának kedves és művelő olvasmányul szolgálhatnak, mert kell, hogy a tanár tudós, de művelt is legyen.

Véget vetek ezzel a beszélgetésemnek, de ne vessünk véget a cselekvésnek.

Maradok régi barátod
Budapest, 1895. július 6-án.

Semsey Andor.

Nők az egyetemen. Hiába gunyolódta, hiába csulólódta a nőemancipáció ellenségei, hiába faragtak annyi rossz viczcet, izetlen szójátékot a »doktor-kissasszonyok« és »patyikus-nagyságáék« rovására, az egyetemi nőképzés reformja mégis megvalósult. A magyar nők társadalmi életében korszokat alkotó első lépés megtörtént s mi nemsokára a nőképzés megoldásában is együtt haladhatunk a nyugoteurópai művelt nemzetekkel. Hosszu vajadás után, de most már megdönthetetlen tény, hogy a magyarnők jogosítva lesznek az egyetem látogatására.

A közoktatásügyi miniszter már pár hónappal ezelőtt véleményadásra szolgáltatta fel a budapesti tudományegyetem tanári testületét, hogy vajjon megengedhetőnek tartja-e a nőknek az egyetemi előadások látogatását?

A bölcsészeti és orvosiak, melyeket a kérdés első sorban érdekelt, határozottan a mellett foglalt állást, hogy a nők egyetemre bocsáthatók.

Ezt a véleményt most magáévé tette az egyetemi tanács, mely Fodor József dr. rektor elnöke alatt tartott ülésén kimondta, hogy esetről-esetre megengedhetőnek tartja, hogy nők az orvosi és a gyógyszerészeti pályára lépjenek és ehhez képest az egyetemi előadásokat látogathassák. Az egyetemre bocsátandó női hallgatókól azonban feltétlenül megkövetelik a gimnázialis előtanulmányt, a latin nyelvben való jártasságot, valamint az érettségi vizsga letetését.

A női hallgatók az egyetemi tanulmányok sikeres elvégzése után az orvosi és a gyógyszerész diplomát is elnyerhetik. Az egyetemi tanács ebbeli határozatáról feltérjesztést tesz a közoktatásügyi miniszterhez.

Ennek a határozatnak messze kiható jelentősége van az egész magyar társadalmi életre. Eddig ugyan csak kevés nő adta magát a gimnázialis tanulmányokra, de ez nem volt csoda, mert az erre szolgáló engedély megszerzése és a magánvizsgák letétele több ügyvel bajjal járt. Most azonban valószínűleg fokozottabb mértékben fognak a nők a felsőbb stúdiumok felé fordulni és nem lehetetlen, hogy néhány émulva már nem egy női gyógyszerész fog praktizálni Magyarországon.

KÜLFÖLD.

Uj kormány Szerbiában. Belgrádból írják: A szkupstina ma délelőtt tartotta megnyitó ülését Radicsics korelnök elnöke alatt. A miniszteri padon csupán Krisztics Nikola miniszterelnök ült. Az ülés megnyitása több pótválasztás igazolása végett megvalósították az igazoló bizottságot az ülés véget ért. A szkupstina megalakulása csak akkorra várható, mikor az igazoló bizottság befejezte munkásságát.

Az igazgató bizottság csupa haladópartiból áll s ebből azt következtetik, hogy a haladópartnak a szkupstinában föltétlen többsége van. Ez a párt hajlandó is volna az új kormányt megalakítani, de csak úgy, ha a király határozottan megígéri, hogy az új kormányt nem fogja egyhamar elbocsátani; a haladópartí kormányt ebben esetben hajlandó volna a karlsbádi pénzügyi egyezséget a szkupstinában keresztülhajtani.

A haladópartí klub elhatározta, hogy Novákovicnak a kabinetalkításnál szabad kezet enged, hogy megszavazza a pénzügyi egyezményt, akár haladópartí kabinetet alakítanak akár a Krisztics-kabinet marad meg. Így tehát a pénzügyi egyezmény elfogadása és a Novákovic-kabinetnek meg a mai napon való megalakulása biztosítva van. Popovics megtartja a pénzügyi tárczát.

Novákovic Szerbiában kiváló helyet foglal mint tudós, mint író és mint államferfi; Franaszovic Magyarországon született s az Obrenovic-családnak föltétlen híve. Sándor, Milán és Natália egyaránt szeretik őt. Nagy kérdés, vajjon a haladópartíak hajlandók lesznek-e a kormányt ellátni, minthogy a király vonakodik azt a föltétlüket elfogadni, hogy ezt a kormányt legalább két esztendeig megahagyja állásában.

Tegnap vett híreink szerint az új kormány a következőképen alakult meg. Novákovic elnök és külügy. Franaszovic hadügy. Mincsic belügy. Popovics István pénzügy. Marinkovic igazságügy.

Petkovics középítkezés és ideiglenesen kereskedelmi. Szimics tanár közoktatás.

Az ifjusek az osztrák parlamentben. Dr. Herold, az ismert ifjusek képviselő a Narodni Listy mai számában cikket írt, amely az osztrák politikai helyzettel foglalkozik.

Herold kifejti, hogy az ifjusek joggal jelentették ki a parlamentben, hogy politikai álláspontjuk megváltozására semmi okuk sincs, minthogy a kormányváltozás a belpolitikában tényleges változásokat nem vont maga után. Ellenben a koalíció szétesése következtében jelentékenyen javult az ifjusek helyzete. Az ifjusek pártja mint ellenzéki párt ment a parlamentbe, az ellenzéki álláspontot kötelességévé tette a nimburgi pártgyűlés is, de egy politikai pártnak az ellenzéki kedés nem lehet czélja, mert merlegelnie kell mindenkor, vajjon az az eszköz, amelyet politikai céljai elérésére választott, megfelel-e az adott viszonyoknak.

Aminthogy hiba volna, ha a cseh képviselő ellenzéki pártja a priori mint valami állandó és változhatatlant tekintenek, éppugy hiba az is, ha valaki azt hiszi, hogy a többség kiküzdése, vagy a többséghez való csatlakozás alkalmas a politikai célok elérésére. Az ifjusek ellenzéki álláspontja arra való, hogy megszüntesse a cseh népre ártalmas viszonyokat. Abban a lehetőségét követeléseit teljesítésére, hazafiás kötelességük volna a nép képviselőinek annak a megfontolása, vajjon felhagyjanak-e az ellenzéki állásponttal.

Panszláv akció a Balkán-félszigeten. Egész Európában azt kérdezik most, hogy ki áll a macedóniai lázadás háta mögött, mert hogy sem Macedónia lakossága, sem a bolgárok nem adják sem a pénzt, sem a fegyvert a felkelőbandák szervezésére, az egészen bizonyos.

Konstantinápolyban az angolokat vádolják a titkos igazgatás, amelyet azért folytatnak, hogy az örmény kérdés a macedóniai felkelés révén annál akutabbá váljék; az angol lapok ennek ellenében azt mondják, hogy a lázadás titkos pártfogója nem más, mint Oroszország. Szófiában tisztában vannak a külföldi képviselők azzal, hogy az egész macedóniai mozgalom az utolsó időben új életre támadt panszláv komiték műve.

Kulturharcz.

Ez alatt a hangzatos czim alatt intézett kirobanást két helybeli lelkészünk, az ugyanegy műhelyben készülő »Debreczeni Reggeli Ujság«, meg a »Debreczeni Ellenőr« a helybeli ev. ref. presbyterium azon határozata ellen, a melyvel előbb a kir. tanfelügyelő, majd meg a közoktatásügyi miniszterium által iskoláink vagyoni állását illetőleg kért adatok kiszolgáltatását mindaddig megagadta, a mig erre nézve illetékes felsőbb hatósága részéről határozott utasítást nem kap. Nem czélunk az ügy részletezésébe újlag belebocsátkozni, de kötelességünknek tartjuk nevezett lelkészünkkel szemben a leghatározottabban ismételni, hogy a helybeli presbyteriumnak általok kifogásolt határozata a legteljesebb mértékben **törvényt** és megfelel az eddig a közoktatási kormány által is mindig követelt eljárásnak. A presbyterium nem tehet arról, hogy a közoktatási kormányt élen a fenálló törvényes gyakorlattal annyira ismeretlen »novus homo«-al, hogy minden kapaszkodó alantasának utasítására halgat.

A helybeli kir. tanfelügyelőség különben igen sok érdemű s nagyratörő vezetőjének nem első kísérlete már ez; a maga mindenhatóságának büszke érzetében hol itt, hol amott próbált rést ütni egyházunk autonómiájában, de jogaink eber őrizői mindannyiszor seietek lefordítani számára egy általános ismert angol közmondást, mely magyarul olyan formát tesz, hogy: »hátrább az agarakkal!«

Most azonban még jobban feni ellenünk »pártos honfivért« szomjazó — pennáját s kijelenti, hogy a **liberalizmus** nevében forjja **kényszeríteni a protestantizmust valami** (bizonyára ő hatalmassága által támasztandó) **áramlat autonómiájának megcsönkítésére, vagy teljes feladására.**

Rettegj Byzácst! Rettegj magyar protestantizmus! Véged van, híres protestans autonómia!

A mire kevés volt háromszáz esztendő örökös támadása, azt most egy szusz alatt elvégzi veled a liberalizmus nevében egy vitágra szóló hatalmasság, a kiben nem tudjuk

a tanfelügyelő erősebb-e, vagy a protestantizmus jogaiért annyit tintát elfogyasztott publicista. Tisztelt Urak! Esdve kérünk, ne káromkodjatok a liberalizmus szent nevében, hanem várjátok be egy teljesen törvényes alapon megindított törvényszerű befejezését.

Addig pedig jelszavunk ne a »kulturharcz« legyen, hanem »harcz a magyar nemzeti kultúraért!« Ebben a küzdelemben feyvertársak is lehetünk.

D. V. M.

Ujdonságok.

* Az olvasókhöz. Több oldalról kifejezett óhajátssnak teszünk eleget, midőn lapunknak mai számában újra megnyitjuk a szíves olvasóink által oly régóta és olyan nehezen nélkülözött »R e g e n y c s a r n o k«-ot. Gondunk lesz rá, hogy az általunk közlendő regény egy belső értéke, mint érdekessége tekintetében teljesen megfeleljen a legkényesebb igényeknek is. — Ma kezdjük meg az örök-ifu kedélyű Zschokke Henriknek »N o i a m a m o c« című regényes elbeszélését ifj. M ó r i c z Pálnak, lapunk volt segédszerkesztőjének gondos és zamatos magyarságu fordításában. Ezenel felhívjuk rá kedves olvasóink szíves érdeklődését.

* Nyilvános számadás a debreczeni függetlenségi és 48-as párt által, a folyó 1895-ik évi Junius hó 23-án a »Margit« fürdő disztermében megtartott tanczvigalom bevételéről. Bevétel Belépti díjakból 106 ft. Felülfizetésekből 79 ft. 50 kr. Összesen 185 ft. 50 kr. Kiadás: 98 ft. 50 kr. Maradvány: 87 ft. Felülfizeték: Rigó Ferencz 5 ft., Szinay Gyula 5 ft., Kovács József 5 ft., Dr. Bakonyi Samuel 5 ft., Kertész Mihály 3 ft., Harangi Sándor 3 ft., B. Nagy János 2 ft., Dr. Nagy Zsigmond 2 ft., Kiss Albert 2 ft., Dr. Szikszai Szabó József 2 ft., Szikszai Szabó László 2 ft., Kocsár Gábor 2 ft., Török Balint 2 ft., Kertész János 2 ft., Kertész István 2 ft., ifj. Kertész István 2 ft., Kertész László 2 ft., Schwartz Vilmos 2 ft., Somogyi Pál 1 ft., Pethő István 1 ft., Szell Sándor 1 ft., Tassy Miklós 1 ft., Szendi Imre 1 ft., Szőke János 1 ft., Kiss András 1 ft., Szűcs László 1 ft., Bánai Péter 1 ft., Pásztor Gyula 1 ft., Horváth Imre 1 ft., Nagy János 1 ft., Csőrán József 1 ft., Kertész Imre 1 ft., Kerékgyártó József 1 ft., Öry Mihály 1 ft., Vályi Nagy Gusztáv 1 ft., Faragó András 1 ft., Posztócki Ferencz 1 ft., Ferge János 1 ft., Szabó István 1 ft., Dr. Freund Jenő 1 ft., Klein János, Hódy Béla 1 ft., Balogh Péter 1 ft., Csobán József 1 ft., Kató László 1 ft., Kiss Balint 50 kr., Tóth Jánosné 50 kr., Pirászkai József 50 kr., Seres Istváné 50 kr., Szabados Mihály 50 összesen 79 ft., mely nemes szivből eredő adományokert forró köszönetét nyilvánítja a debreczeni függetlenségi és 48-as párt nevében a rendező bizottság.

* Hová? Fialat, rongyos ruhájú leány áll a kapitány előtt. Félvalaról lecsusztott a kendő és szeméi körül veres karikák látszanak. Kőborolt az istenadta és behozták a rendőrök. Rarival a kapitány.

— Haza kell toloncoltatni.
A leány lesütli lassan szeméit, majd fajdalmasan szelid hangon szól:
— Haza? ... Hová?

Azután keserűen elcuczagta magát.

* Bucuszó — bucuszató. Henry czirkusz mint tudvalevő dolog, ma este Debreczenből Szathmárba megy el. Tegnap d. e. a czirkusz műsor kihordó a műsorral együtt nagy buzgalommal hordozta házról-házra a »bucuszót.« A miért minden házban kapott egy-két hatos boravallót. Belért utközben a Kossut-utczában fekvő D a r n a y féle czukraszába. is. Átadta az üzletben levő leánynak a bucuszót s a mig a leány azt olvasni kezdte egy őrizetlen pillanatban rendkívüli gyakorlat-ággal elbucuszította a tulajdonosnak egy márvány asztalon fekvő 25 frtos tájékszikipkáját. Alig távozott azonban el az üzletből már is azonnal utána sietett de már csak a vásártéren a czirkusz előtt tudta elfogni. A műsorkihordó el-inte mindent tagadott, de a mikor letartóztatással fenyegették eladta az bucuszó szethordása közben elbucuszított tájékszikipkát és könyörögni kezdett, hogy bocsásak szabadon. A czukrasz, a ki őrült, hogy értékes szikipkája ismét megkerült, szabadon bocsátotta a tolvaj műsorkihordót.

* Batyubál. A debreczeni iparos ifjuság tegnap tartotta a nagyerdő, a Dobospavillonban batyubálját, a kellemetlen idő következtében azonban nem tarthatták meg a lövedé mellett elterülő fenyvesben, mely csakis úgy nyujtatott volna kellemes szórakozást. A rendezőség laradhatlan munkája karba veszte, kinek elnöke Kiss Sándor valóban dicséret érdemel. De azért a Dobos pavillon egészen meglelt közönséggel s feszelen jökdé mellett, tánczoltak egészen viradig. A hölgyek neveit egyáltalán lehetetlenség volt a nagy zürzavarban följegyezni. A négyeseket 200—250 pár tánczolta. A talp alá valót V e r e s Toni zenekara szolgáltatta.

* A deb lapírók és műrendkívüli fény. »művész estély Margit fürdő he mindig lehet meztelenek azonban re már jegyek szerdán délig esetben, a jegyek dekezésére lesz lityük, hogy a R á c z Károly ni. A zongorák, rarkatáros telje rendezőség rend

* Karma Finom kis jöszé asztalan árán el találtak jó embert tett egy meglelet tékáról? ... A mást mint a szórandozás. S való azt a kedves kis óka vagy a szóradozásra, vagy egy a rendőség komforatjára a finom kihull belőle egy szépen összehajtatónak mind mikor elővásták arca s látszott. Azon a kis pap szó volt: »Szere két szó olyan so

Uj zenek rának első primé nekart szervezett Károly és Ma ből kilépett legjő

* Vörös k előtt fél 6 órakor sorban vörös kar József és Bin t sal szemközt. párbaj mind két f zódott. A felek tek ki.

* Jelenet férj otthon porölt gondolata együtt, szék róla, — itt mint szóla. Össze val viszi a gyerek — mert így nevez szony a séatérén. »Banom is — így de nem engedem magát s lesi az a gyereket meglátja. »Te gyűsz velem k kocsija felé szalag Csitt urat által ny Csiti puhí és Csiti Csitt ur is csattan szemben, — és ös geden puha pofos latt, a gyermekéve pig. tapogatta fejét jét mert hiába, — urnak — mondják

* Felakas lik el nap hogy v kosság ne történne kosság. S z e n t e nnyug, polgári rend mester Nagy-Uj o ma hajnalban 4 o Korán felkelt s be ott a bolt hajtást totta magát. Csala belül uylcz óra t vetett öngyilkossá az esetről a II. k. A rendőrség részéről polgári biztos s fel könyet, mig Dr. K h. v. főorvos konst beszállították a k. Az öngyilkos semm hatra. Öngyilkosság gyogyíthatatlan bele

* Díjlövés tartott lövészet ere Füst Ödön 2 koron

* Lopás. N tett ma a rendőrség számu lakásáról egy — A rendőrség má I v a n Sándor és N személyében a kik tőket az ügyet át

* Az asszon tak a kilincset. A b gyorsan oda sietett. — Te vagy az A durva szitka után kivülről behan remegev ment az ur

— Ugy variala ságosan oda akart ember eltasztotta ő asszony ekkor odah ug bámult mozdula be. — Óh, mennyi szívében egyszerre eszmény, mely anny zassinak sok-sok

előző erősebb-e, vagy a protestantizmus...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Ujdonságok.

Ujdonságok. Több oldalról...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Nyilvános számadás a debreczeni...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Hová? Fialat, rongyos ruhájú leány...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Bucszó — bucsuzató. Henrikusz...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Batyubál. A debreczeni iparos...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

A debreczeni Otthon Irók, hirlapírók...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Karmantyú — a városházán. Finom kis jószág...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Új zenekar. Rác z Károly zenekara...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Jelenet a sétaterén. Asszony és férj...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Felakasztotta magát. Nem mulik...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Díjlövészet. 1895. Július 7-én...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Lopás. Nagy Sándorné, jelentést...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

még büszke és tetterős férfi volt...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az ittas ember ezalatt az asztal másik...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az asszony kétségbeesetten védekezett...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

A részeg ember azonban oly nagy eseted...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

A házmeester ur és a rendőr összenéztek...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Országos vásár Margitán. A margitai nyári vásár...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Értéktözsdei hetiszemle. Budapest, 1895. június 28.

Már többször volt alkalmunk tapasztalni...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az olvasókhöz. Több oldalról...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az olvasókhöz. Több oldalról...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

A külföldi pénzpiacra az ultimo ott...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az olvasókhöz. Több oldalról...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az olvasókhöz. Több oldalról...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az olvasókhöz. Több oldalról...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az olvasókhöz. Több oldalról...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Az olvasókhöz. Több oldalról...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Table with financial data: Magyar arany-járadék, korona-járadék, hitelbank részvények, jelzálogrészvény, leszámlító-részvények, Városi villamos vasut-részvények, Rimamurányi részvények, Osztrák hitel-részvény, Osztrák államvasut-részvény, Déli vasut-részvények.

REGÉNY CSARNOK.

Noi amamo. — Irta Zschokke Henrik —
Fordította: Ifju Móricz Pál.

mindenki szépnek találta, s azt mondta rá...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Maga a jámbor Blondin azonban nem sokat...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Es hogy ha egyik vagy másik — önfel...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

A jó asszony mondta is: »Látod fiam...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

Felelősszerkesztő: Dr. Nagy Zsigmond.
Lapkiadó: Erdélyi István.

Egy gyarmatáru üzletben tökéletesen jártas első segéd,

ki a magyar és német nyelvet birja...
Haasen-stein és Vogler-hez (Jaulus és tsa.)

Uj üzlet! Uj üzlet! megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

„OTTHON”

czimmel megnyitni, VERES TÓNI elsőrendű...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

VILMOS FERENCZ

(299.) a Sas-utcán.

Két hét

lefolyta alatt összes raktárunkon levő...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

olcsó

árakon is teljesen elárusítjuk.

ELADÓ.

elegans és kitünő jókarban levő teljes üzleti felszerelés...
Az olvasókhöz. Több oldalról...

